

XIX в. въ социологията. Този методъ бѣше изработенъ, както се знае, отъ великитѣ идеолози на социализма Карлъ Марксъ и Фридрихъ Енгелсъ и този методъ отъ времето на своето основание и до сега, наистина, винаги е служилъ като сигурно, изпитано оръжие и проводникъ на пролетарската идеология, макаръ че той самия генетически беше произлезълъ отъ едно по-предишно философско направление, което по съдържанието си се явява диаметрално противоположно на историческия материализмъ и въ наше време дори се явява най-много като оръжие и проводникъ на реакционни течения въ обществената мисль и идеология. Вече отъ този краткъ анализъ върху зараждането и развитието на материалистическия методъ въ социологията се вижда, доколко отделнитѣ научни методи въ своето образуване сж детерминирани (обусловени) едни отъ други и доколко всѣки единъ установенъ вече и развитъ методъ отваря изгледи за установяването на другъ новъ, по-свършенъ методъ.

Какво представя пъкъ по сжщността си психоаналитичния методъ? Външно погледнато, той е преди всичко единъ чисто *психологически* методъ. Той се разпростре и се прилагаше най-напредъ само въ областта на душевния животъ на индивида и то предимно отъ патологиченъ характеръ. Неговия главенъ белегъ е *анализата* на душевния животъ, и то по пътя на изследване *подсъзнателната* частъ на психиката, гдето, както доказаха напълно и сигурно многобройнитѣ наблюдения и анализи, се криятъ двигателнитѣ сили и мотиви на значителната частъ отъ съзнателния животъ на човека, сир. на неговитѣ мисли, идеи, убеждения, настроения, влечения, постѣпки и действия и особено много — на душевнитѣ заболявания. Отъ тукъ вече се разви по-нататкъ мисълта, че и въ *социалната психология* цѣлъ редъ прояви като великитѣ обществени настроения и убеждения, които сж се проявили и закрепили отчасти в известни трайни институти, като: право, етика, митология, религия, изкуство, народни повѣрия и т. н., иматъ въ основата си тоже подсъзнателни прояви на колективната психология. Съ помощта на известни категории, открити чрезъ щателния психоанализъ на подсъзнателния душевенъ животъ у индивида, като психологични комплекси и травми, „инфантилни преживявания“, „инфантилни черти и остатѣци въ психологията“ и др., опитаха после да анализиратъ и разбератъ произхода и психологичнитѣ основи на много отъ великитѣ, познати въ световната литература народни повѣрия, приказки, „сுவѣрия“, митове и т. н. (ср. напр. Rank. „Psychoa-